

Formanden:

Hr. Lysholm Christensen som den sidste ordfører i ordførrækken.

Lysholm Christensen (KRF):

Skønt det efterhånden lyder lidt slidt, skal der også fra Kristeligt Folkepartis side lyde et velkommen til den nye regering.

Statsministerens redegørelse, som er grundlaget for denne debat, er ikke noget skønmaleri, og det er bevidst, at statsministeren ikke har tilstræbt det. Redegørelsen er udtryk for en klog og realistisk politik. Skønt Danmark trods alt stadig er et af de bedste steder at bo på kloden, lever alt for mange danskere i en dagligdag, som ikke har inspireret statsministeren til at male i lyse, muntre farver og springe højt op i luften af glæde, og vi skal som regeringspartier og som medlemmer af Folketinget forholde os ansvarligt til denne virkelighed.

Kristeligt Folkeparti havde gerne set en anden udgang på den regeringskrise, som opstod i kølvandet af tamilrapporten den 14. januar. Det viste sig imidlertid umuligt at videreføre den borgerlig-liberale regering. Andre ordførere har analyseret, hvad det var, der gik galt de dage, så det skal jeg undlade. Men vi gik seriøst ind i forhandlinger om et regeringsgrundlag sammen med Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og Centrum-Demokraterne. Forhandlingspapiret var både realistisk og konstruktivt, og vi satte vores personlige aftryk på det, før vi blev færdige.

At kalde regeringsgrundlaget for socialistisk, som nogle har været inde på, er i hvert fald helt hen i skoven. Havde man valgt at trykke grundlaget på rødt papir, kunne man jo have kaldt det for et rødt grundlag, men indholdet var bestemt ikke blevet mere socialistisk. Jeg skal dog ikke skjule, at jeg gerne havde set Dannebrog repræsenteret lidt bedre på slotspladsen hin dag, da regeringen blev præsenteret for dronningen. Det hvide kors manglede i lidt for mange af de faner, der var på pladsen den dag.

Regeringsgrundlaget er benævnt »En ny start«. Det er blevet så almindeligt at tale om start også i forbindelse med menneskelige aktiviteter, men sprogligt havde det måske været mere korrekt at snakke om en ny begyndelse, for i mine ører er det med at starte noget, man gør, når man skal starte en motor eller en bil,

og når man siger starte et regeringssamarbejde, lyder det altså lidt mere mekanisk end menneskeligt. Men lad os alligevel bruge udtrykket, for vi kunne kalde den nye regering for en firetaktsregering; en firetaktsmotor er jo kendetegnet ved, at den har en jævn og stabil gang, og Kristeligt Folkeparti vil meget gerne levere gnister og energi til den ene cylinder i denne firetaktsregering. Jeg bryder mig nemlig ikke særlig meget om udtrykket rødkløver i denne forbindelse, for det første fordi rødkløver er en risikoafgrøde, som det kan være vanskeligt at høste, og for det andet passer farven heller ikke særlig godt.

»En ny start« signalerer noget nyt og fremadrettet, og det vil vi gerne være med til at realisere, men landets problemer er fortsat de samme: alt for stor arbejdsløshed, underskud på statsregnskabet, dårlige konjunkturer, ustabilitet og krig i lande, som ligger få timers rejse herfra, og deraf følgende flygtningeproblemer; der er sandelig problemer nok at tage fat på.

Statsministerens redegørelse var malet med en bred pensel, og det kan vel ikke være anderledes. I Kristeligt Folkeparti må vi erklære os enige i den overordnede politiske målsætning, som fremstilles i redegørelsen, men vi vil nu gå lidt tættere på maleriet og udpege nogle enkeltheder, som set gennem Kristeligt Folkepartis briller kommer til syne.

Kristeligt Folkeparti vil i regeringen være garant for, at der fortsat føres en stram udgiftspolitik, for det mener vi er nødvendigt for at hindre, at underskuddet på statsbudgettet stiger yderligere. Intet er lettere end at få de offentlige udgifter til at stige, alle kan bruge flere penge, men Kristeligt Folkeparti vil gerne optræde som den sparsommelige part i samarbejdet, og samtidig vil vi også gerne udtrykke en forventning om, at forhandlerne for arbejdsmarkedet udviser ansvarlighed i de kommende dage og indgår nogle forsvarlige overenskomster. Der er ganske enkelt ikke plads til store lønstigninger i dansk erhvervsliv, for som det fastslås flere gange i regeringsgrundlaget, må danske virksomheders konkurrenceevne ikke svækkes yderligere. De internationale konjunkturer, devalueringer og anden uro på valutamarkedet har ikke været til gavn for dansk erhvervsliv i den senere tid, og derfor er det en vigtig opgave at genskabe tilliden til fremtiden; investeringslysten skal genskabes.